Ч. 104. Середа 26 (13) мая 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — Проґрама турецкого правительства. — Італїяньска церковна полїтика.

Буджетова комісия вела вчера дальші наради над буджетом мінїстерства рільництва. П. Цеглиньский обговорював дїяльність тов. „Просьвіти“ і „Союза молочарского“ около піднесеня сільского населеня і обернув ся до правительства з просьбою, аби тим товариствам і на рік 1909 уділив дотеперішної помочи. Відтак говорив о господарцї в галицких доменах і о реґуляциї рік. П. Мінїстер рільництва др. Браф обговорював справу віддовженя і підніс, що его бажанем було би, аби комісия ту справу обговорила, увзглядняючи погляди палати панів. Треба стреміти до того, щоби каси щадничі і инші фінансові інституциї приймаючі вкладки, старали ся уділяти кредиту гіпотечного для рільничих ґрунтів, який можна би сплачувати в річних ратах. Що до справи помноженя краєвих рільничих закладів і утвореня краєвих господарств шкільних при школах п. мінїстер замітив, що після его гадки дуже важною єсть реформа в дусї торговельного образованя. Відтак заявляє, що будова державних закладів для придбаня сировицї до щіпленя звірят незабаром розпічне ся, рівночасно звертає увагу, що відчасу, як увійшла в жите нова ветеринарийна угода з Угорщиною, не перевезено нї одноі хорої штуки худоби до краю. — По промовах ще цїлого ряду бесїдників, між ин. пп. Баталії і Козловского, принято без зміни буджет мінїстерства рільництва. Слїдуюче засїданє комісиї нинї перед полуднем. На дневнім порядку буджет мінїстерства справ внутрішних.

Вчера відчитано в турецкім парляментї проґраму правительства. Проґрама осуджує насамперед рух реакцийний і подиї з дня 13 цьвітня і підносить заслуги армії солуньскої. Згадує о зміні на престолї, обговорює дїяльність воєнних судів і подиї в Аданї та видані з тої причини зарядженя. Буджетовий недобір зменшено з 6 на $3^1/_2$ мілїони в наслїдок пороблених ощадностий. Правительство не гадає, аби палата могла поробити ще дальші ощадности. Може она лише думати о підвисшеню доходів. Проґрама обговорює дальше публичні роботи, реформу адмінїстрациї і служби в ріжних мінїстерствах. Великий везир жадає принятя закона прасового та о стоваришенях і зборах.

В уступі о справах заграничних сказано: Наші відносини зі всїми державами тревало приязні. Цивілізований сьвіт мусить признати нам заслугу, яку ми сим разом зробили загальному мирови, полагоджуючи всї спірні справи. Нинї не маємо вже спорів з заграницею і можемо присьвятити свої сили здійстненю поступу і реформи, яких нам треба.

В часї дебати над етатом мінїстерства просьвіти промавляв в італїяньскій палатї депутованих мінїстер справедливости Орляндо про відносини італїяньскої держави до церкви. Мінїстер зазначив, що італїяньскі закони не добачують в релїґійних товариствах юридичних осіб, але не заборонюють їм істнувати з виїмком релїґійних корпораций, єзуїтів. Правне становище єзуїтів зміняє ся після околиці. В Італії суть три такі околицї, отже і три законодавства і три відмінні роди трактованя ордена правительством. Італія не піде за Францією в церковній полїтицї, противно, примір Франциї викликав в Італії лише відразу. Італія уміла доси оминати всї небезпечности в своїй церковній полїтицї і буде відносити ся й на будуче до Ватикану з повним тактом і найбільшою толеранциєю, не кидаючи рівночасно і своїх прав як лїберальної держави.

Промову Орлянда приняли оплесками посли з центра, правицї і клерикали.

Пос. о. Мурі, котрий забрав відтак голос, заявив ся за творенем віроісповідних товариств,

З міста 1000 храмів Будди.

Японьска новеля Мариетти Маркович.

(Конець).

— Не тяжко тобі, Брессон, що розлучиш ся з тим хорошим, загадочним краєм може на все? — спитав один з офіцирів.

Оба офіцири, що належали до францускога посольства, стояли на серединї моста. Як тїни пересувають ся чорні сильветки барок з стоячими позаду керманичами. Брессон глядів через поруче в полискуючі филї, відтак відповів сухо:

— Я не поетичної вдачі, Лямберте — ти повинен би о тім знати. Моя туга за паризкими бульварами правдива. Я числю години, коли нас завтра забере пароход до вітчини: І ти повинен би заспівати „слава Тобі Боже!“ Чиж не ідеш на стрічу свого щастя? Наслїдник вісїмдесятьох тисяч франків ренти і будучий муж славнозвістної красавицї —

— Розабеллї? — спитав Лямберт тихо, немов сам себе.

— Так, Розабеллї Менїєр, твоєї судженої, на яку ти цїлковито забув, аби в сїтях таночницї, дочки того страшного краю, відречи ся вітчини, обовязків, себе самого —

— Брессон! — скрикнув Лямберт.

Не звертаючи найменшої уваги на той знак невдоволеня, сказав Брессон товаришеви свою щиру гадку.

— Ми доси любили ся, а честна мужеска приязнь вимагає з обох сторін все щирости, уступчивости, прихильности, ба навіть часом самовідреченя — я доси все того придержував ся, між тим як ти був замкнений — —

— Не суди мене фальшиво, друже! Не гадай, що я твої перестороги пускаю помимо уха! Лиш моя душа вражливійша як твоя, а велика любов На-ій-рії зворушує мене і мучить рівночасно.

Брессон тяжко зітхнув.

— Лекше відітхнув, коли ти вже раз покинеш Кіото разом з его ґейшами! Земля горить менї під ногами; ось той широкоплечий бонза, котрого на кождім кроцї стрічаємо, а котрого понурий погляд не віщує нічого доброго — хочеш ждати, доки аж острий як бритва меч не залїзе тобі між пяте а шесте ребро?

Лямберт притакнув головою.

— І я бачив бонзу, але не знаю его.

— Може тим лїпше знає він тебе! — Або той страшний хлопище, що ночами ходить за нами як тїнь, скоро ми лиш вийдемо з каварнї, аби пійти спати?

— І він загадочний для мене.

— Ходи спати, Лямберте, завтра рано мусимо вставати і бути випочиті до дороги.

— Що ти гадаєш? Не попращавши ся з нею? Маю покинути еї, не сказавши їй нїчого? Она ще нічого не знає —

— Тим лїпше! Она потїшить ся — ходи спати.

Замість відповіди пустив ся Лямберт широкими кроками через міст і вийшов вскорі на малий горбок, куди іде ся до найпершої каварнї в Токіо. Камінні сходи ведуть до неї, старі пречудні криптомериї отїнюють широку, артистично різьблену кришу, потічок журчить в хорошо удержуванім огородї, що розпростирає ся за домом. В гилях престарих карловатих дубів шепче вітер свої найдивнїйші піснї. На широких терасах кипіло жите. Чужинцї і Японцї, цїлі родини сидять тут часто цїлий день і аж до півночи в „мачіяй-чія“ (каварни), або в „фійоріта“ (гостинници). Хороші, звинні дївчата, усьміхаючи ся до гостий, подавали чай, тютюн і знамениту рибу, звану „таі“. Пестрі лїхтарні кидали довкола маґічне сьвітло, а в великих бронзових лїхтарнях горіли величаньскі сьвічки.

Обі високі, елеґантні стати Французів були тут звістними гістьми. Ледве вступили на терасу, а вже наблизила ся до них з поважанем Кіссая, властителька каварнї. Після староянаньского звичаю кинула ся перед офіцирами на землю, діткнула лицем помосту, відтак встала і спитала, що чужинцї прикажуть.

В такий сам спосіб привитали прибувших хороші „незан“ т. є. услугуючі дївчата: они приповзли до них на руках і ногах, сьміяли ся, прикучнули відтак на ногах своїх деревляних сандалів, вивернули долонї на верх і сьміючи ся в той сам спосіб відповзли.

Обізнані з краєвими звичаями, сїли вкінцї Брессон і Лямберт на гладку як зеркало зелену соломяну мату.

Вскорі принесла одна з дївчат два дере-

але заразом признав, що коли переведене сепарацийного закона стрінуло ся у Франциї з перепонами, то в Італії его здійстнене було би прямо неможливе. Політичний і церковний проблем есть повязаний з найвисшими проблемами культури і вихованя. Бесідник пригадує часи, котрі дали Італії ґарантивні закони та констатує, що італіяньске правительство в тій квестиї поволи зміняє свое становище.

По тім палата відкинула 169 голосами против 53-ох резолюцию пос. Алессіо, котрим взивано правительство до дбаня о переведене теперішних законів в справі релиґійних конґреґаций для скріпленя сьвітского духа в церковній політиці.

На попереднім засіданю парляменту подав пос. Кіезі статистику про італіяньскі ордени. Число монахів від 1882 р. майже подвоїло ся і виносить нині кругло 50.000. В самім місті і провінциї Римі живе 7.400 монахів і монахинь. В Римі есть 361 церков, між тим 9 езуїтских будинків. Дальше має Рим досить монахів і монахинь по ріжних інститутах і школах. Число черпечих шкіл в цілій Італії виносить 2.078, до яких ходить 150.000 дітий. До того засіли они — говорив пос. Кіезі — найкрасші і найбогатші позициї в Італії. Ще нікели не було тілько черців в Римі як нині, навіть за папских часів було їх менше. Про число сьвітских сьвящеників пос. Кіезі не згадував нічого.

Новинки.

Львів, дня 25-го мая 1909

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував професора академії рільничої в Дублянах, приватного доцента львівского університету дра Станислава Ґрабского, звичайним професором політичної економії при тімже університеті.

— **Відзначене „Нар. Торговлі“.** На межинародній виставі в Римі, яка відбула ся сего року, відзначено „Народну Торговлю“ золотим медалем з хрестом. Рівнож і директори сеї інституциї пп. Василь Нагірний і Апольон Ничай зістали на тій виставі відзначені золотими медалями.

— **На Ясну гору!** Подібно як в минувших роках, так і сего року приготовляє ся Богоміле в честь Пресьвятої Богородиці на Ясну гору до Гошова. Люди, що хотять взяти участь в сім сьвятім Богомілю, зволять зголосити ся до ОО. Василиян у Львові, ул. Жовківска ч. 36. Зголошувати ся можна або самим, або через своїх Впр. ОО. Духовних. Ціна їзди там і назад виносить: Зі Львова 4 К 10 с., з Пустомит 3 К 40 с., зі Щирця 3 К 20 с., з Миколаєва 2 К 70 с. Відїзд Богоміля назначений на день 5 червня рано. Поворот дня 6 червня вечером. Близші відомости подасть Монастир при замовленю білетів.

— **Загальні збори** Повітового Товариства кредитового в Скалаті відбудуть ся дня 15 червня 1909 р. о год. 1 в полудне з тим самим порядком дневним, який оголошено в ч. 86, 88 і 89 „Діла“, з причини, що перші збори не відбули ся задля малого числа членів. — О. І. Герасимович, предсідатель Ради надзир., Й. Задорожний, секр.

— **З женьскої учительскої семінариї** у Львові подають до відомости: Іспити зрілости приватисток в женьскій семінариї учительскій у Львові розпічнуть ся письменною частию в пятницю дня 11 червня с. р. о 8 год. рано. — Іспити на учительки робіт жіночих в тійже семінариї розпічнуть ся в понеділок дня 28 червня о 8 год. рано. — Іспити на учительки для малих дітий (в т. зв. фребліївках) розпічнуть ся в четвер дня 1 липня с. р. о 8 год. р. — Вписи до І кл. женьскої семінариї учительскої у Львові відбудуть ся в суботу дня 26 червня с. р. від 8 год. до 12 рано і від 3 год. до 6 по полудни. Вступні іспити розпічнуть ся в середу дня 30 червня о 8 год. рано.

— **Skorowidz-a miejscowości Galicyi i Bukowiny,** книжки дуже важної для всіх, що потребують знати докладну адресу до якихсь місцевостий (уряд почтовий і телеґрафічний, повіт і староство, уряд парохіяльний і т. д.) появить ся сими днями нове 4 видане. Автор сего необхідного підручника, старший почтовий контрольор п. Ів. Біґо, звістний вже цілий ряд літ із совістного оброблюваня сего діла, приняв за основу для нового его виданя лиш офіцияльні материяли, доставлені ему властями. Підручник той буде як і доси одиноким вірним і точним а яко такий буде і дальше служити яко показчик для всіляких властий урядів, адвокатів, нотарів, купців і промисловців та приватних людий в краю і заграницею. Ціна оправленого примірника 6 К 50 с.

— **Рад. Двору проф. др. Іван Горбачевский,** наш земляк, котрий, як звістно, есть професором лікарскої хемії на ческім університеті в Празі і членом санітарної ради ческого королівства, виїде небавком яко репрезентант австрийского Міністерства внутрішних справ до Льондону на межинародний конґрес хеміків, який там має небавком відбути ся в сполученю з виставою приміненої хемії. Крім дра Горбачевского поїдуть туди ще правительственний радник Штромер, що буде заступати Міністерства просьвіти і публичних робіт та радн. Двору Даферт в заступстві Міністерства рільництва.

— **З приватної женьскої ґімназиї С. С.** Василиянок у Львові: Приватні іспити за II піврік, евентуально й за цілий рік з кляс приготовляючої, I, II і III в прив. женьскій ґімназиї з руским викладовим язиком СС. Василиянок у Львові, закладі, наділенім правом публичности, відбудуть ся дня 28 червня с. р. Початок іспитів о год. 8

вляні стільці, що були покриті ляком і пречудними малюнками.

Лямберт замовив „саке“ — подібний до горівки напиток з рижу, солодкий і сильний, між тим як Брессон полишив ся при японьскім народнім напитку, правдивім ясножовтім чаю, не длятого щоби его дуже любив, лише задля осторожности: Ще з початком року ворожі самураї (невдоволені) тяжко поранили і на ціле житє збробили каліками двох Анґлийців, що стояли в службі японьского правительства.

Вісім молодих дівчат вийшло з комнати з поза кухні і сіли посеред гостий.

Они були одіті в богаті шовкові сукні і співали або грали на цитрі.

Між поодинокими точками концерту гості говорили і сьміяли ся. — Японець сьміє ся часто і радо.

Брессон що лиш мало научив ся японьскої бесіди, вскорі був в найживійшій розмові з молодими дівчатами, що окружили его з довірієм.

Лямберт не брав участи в розмові і був задуманий.

Нараз видалось ему, немов би побачив жовтаве лице, яке виринало з корчів в темнійшій части огорода. Коли ще раз уважнійше поглянув туди — лице зникло.

Серед одностайного, тихого співу появила ся зараз по тім перша таночниця з пятьма своїми товаришками, всі в тяжких шовкових одежах, по найбільшій части ясночервоної або зеленої краски.

Порушаючи горішною частию тіла на боки, або похиляючи ся наперед, уставили ся посеред співачок і музиканток. Відтак положено нову гладку соломяну мату і виступила На-ій рія.

Она знов вибрала одежу білу, золотом вишивану і велика перепаска на плечи була з прозрачної срібної тканини.

Єї рухи, незвичайно легкі, робили вражінє найбільшої принадности; так само лагідний і зачудований був вид єї лиця, а коли від часу до часу ховала лице і груди за великим білим шовковим віером, падав єї повний любови, тужний погляд на Лямберта.

— Бідна дівчина — думав офіцир, що не спускав з неї ока.

Одна чорноока „незан“ продавала солодко пахучі цьвіти в своїй широкій скриночці з ляку.

Всі купували і обкидали цьвітами любимця — також Лямберт; але коли Японець вдоволяє ся кидати поодинокі цьвіти, взяв Лямберт яких десять або дванайцять хризантемів, звязав їх ниткою з трави в одну китицю і кинув Наийрії під ноги.

Молода дівчина зловила єї у воздусі — солодкий погляд подяки нагородив любка за ту уважливість.

Танець скінчив ся.

Між тим як співачки співали в лагідній одностайности свій гимн в честь Японії, поспішила Наийрія до Лямберта.

Він стояв на краю тераси, в темній тіни сосни і пускав дим папіроса у лагідний воздух.

Молода ґейша опинила ся побіг него.

В мигаючім сьвітлі пестрих паперових ліхтарень, бачив єї великі очи з докором на себе звернені. Напів підлещуючись, напів тревожно питала его тою мішаниною анґлийско-японьскої мови, якої японьскі дівчата каварняні вивчують ся по довшім приставаню з чужинцями:

— Чи правда, що ти хочеш покинути завтра Кіото і вертати до твоєї холодної вітчини?

— Бідна — отже она знала вже о тім. Тепер був час. Неправди говорити не хотів.

— Так, Наийріє, то правда!

Він сказав то поволи, вагуючись і взяв одну єї ручку, яку она не опираючись подала ему.

— Возьми мене з собою, Лямберт — возьми мене з собою до хорошого Парижа, о котрім ти мені тілько оповідав.

Він сумно похитав головою.

— Не можна, Наийріє! Мусиш лишити ся. Ти умерла би там з туги за сонішною Японією, не маєш там нікого, хто би тебе боронив і потішав.

— Маю тебе там! Лише для тебе одного хочу жити, тобі служити, в день і в ночи держати над тобою віер — возьми мене з собою Лямберт.

Як она свої сьвітячі, глубокі очи благаючо обернула до него!...

Єго серце було глубоко зворушене. Але він бачив, як Брессон неспокійно ходив довкола — приятель глядав его.

Обманювати не хотів дівчини; мусів зробити конець, сказати правду.

— Ні, Наийріє! В краю маю женщину, з котрою вяже мене слово...

Налякана відступає від него. Глубокий біль малює ся на єї хороших чертах. Глядить перед себе і мимоволі кілька ясних сльоз спливає по єї лици.

— Ходи, Наийріє — каже Лямберт і веде єї назад до каварні.

Там замавляє горячої „саке“ і просить співачки і таночниці, аби пили. І Наийрії подає повну чарку. Она бере і випиває ошоломляючий напиток до дна.

— Ходи Лямберте — шепче ему до уха Брессон.

Лямберт притакує головою і велить заспівати собі ще одну любовну пісню. Весело настроєні співачки співають

Ледве Лямберт заплатив рахунок Кіссаї, Наийрія щезла. Причуваючи нещасте, поглянув Лямберт на дорогу перед каварнею.

Не помиляв ся.

В блідім сьвітлі місячного серпа бачить, як дівчина біжить легким кроком до моста.

Заки ще Брессон має час поспішити за приятелем, вже збігає по камінних сходах з тераси і попри корчі спішить наперед. — Нараз хитає ся і з криком болю паде на землю.

З темних корчів виглядають местно сьвітячі очи шін-рікі-ша.

А тихо шумячі филї Калюґави уносять колишучи тіло малої Наийрії.

рано. Зголошеня приймає дирекция до дня 27 червня включно.

Слїдуючого дня с. є. 29 червня також о год. 8 рано начнуть ся вступні іспити до кляс приготовляючої і першої на шк. р. 1909/10. Вимоги при сих іспитах, як в мужеских ґімназиях держатних, а приписаний вік для учениць кляси приготовляючої літ найменше 9, а I кляси 10, що скінчить ся найпізнїйше до дня 31 грудня 1909 року.

Зголошувати ся належить з метрикою хрещеня і сьвідоцтвом щіпленя вісци тай евентуально з сьвідоцтвом шкільним з IV кл. (до I кл.), а з III кл. (до приготовляючої кл.), кандидатки, що були ученицями школи народної, найпізнїйше до дня 28 червня в дирекциї ґімн. при ул. Длуґоша 17, або в Ігуменатї монастиря СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24.

За піврічний приватний іспит в клясах I, II і III платить ся 24 К, за річний 48 К, а в клясї приготовляючій за піврічний іспит 12 К, за річний 24 К. Іспитова такса а заразом вже вписова при вступних іспитах до кляс приготовлячої і першої виносить 10 К. — О. Спиридон Кархут, дир. жень. ґімн. СС. Василиянок у Львові.

— **Проміняв.** П. Ян Хоросніцкий, властитель більшої посїлости в Хоросници, їдучи до Львова забрав через похибку з ваґона зелїзничого I кл. або з трамвою електричного з двірця до міста чужу торбу, в котрій були прибори до подорожи і аматорский апарат фотоґрафічний, а свою торбу лишив. Торбу зложено на полїциї.

— **Репертоар руского народного театру в Бучачи** (лїтна саля в парку). Початок о $7^1/_2$ год. вечером.

В середу, дня 26 с. м. „Галька", опера в 4 дїях Монюшка.

В четвер, дня 27 с. м. „Надїя", драма в 4 дїях Г. Гаєрманса.

— **Заковязь карку на Буковинї.** Як доносить старосто у Вижници, помер онногди в тім містї на заковязь карку 10 лїтний хлопець Зінґер по 10-годинній недузї. Крім того захорували на сю недугу 6 лїтний хлопець Цімет, дальше Сара Бендер, Йойна Гольдшмідт і Хая Гехт. В Кімполюнзї не було більше нового випадку заковязи карку.

— **Стипендийну фундацию** імени Івана Ступницкого для двох убогих відзначаючих учеників свояків або синів дрібної шляхти гр.-кат. з Городища коло Самбора установив помершій в маю в Бродах Іван Сас Миськевич Ступницкий, емер. директор народн. школи з Бродів, записавши на сю цїль висше 20.000 К. Стипендиї мають увійти в жите по смерти єго жінки, а буде їх надавати краєвий видїл.

— **Про канонїчну візитацию.** Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита ґр. Шептицкого доносить „Руслан": Ексц Митрополит ґр. Шептицкий виїхав дня 19 с. м. на канонїчну візитацию деканатів: миколаївского, жидачівского, скільского і тухлянського. Під теперішну пору є се труд величезний. В околицях Миколаєва і Берездовець деякі дороги такі лихі, що ледви можна їх перебути малим візком. Про перші днї візитациї пишуть нам: Дня 19 с. м. о 6 год. вечером приїхали фиякром Ексц. Митрополит з пралатом Бачиньским до Дроговижа на посьвячене церкви. При триюмфальній брамі привитав Владику о. декан Сенишин іменем свого деканату; тут зложив привіт хлїбом і солию один з представителїв громади; не бракло тут і Жидів, які своїм „тойра" привитали нашого Архієрея, котрий їм по еврейски відповів. Крім того з рамени місцевого войска зложив привіт Ексцеленциї один оберлайтнант. Того дня відправив Владика молебен, парастас, сповідав до пізної ночи, а на другий день перед 5-ою год. бачимо знова Владику при слуханю сповіди. По тім слїдувала архієрейска служба Божа, катехизация, посьвячене храму з проповідию і знова сповідь. По полудни поїхав Ексц. Митрополит до Демнї, відтак другого дня до сусїдних сїл: Воля велика, Стільско та Ілів, а в пятницю над вечером до Берездовець, де посьвятив церкву. З Берездовець поїхав Ексц. Митрополит до села Станківцї і Малехів, відки на ніч удав ся до Роздолу, де рано відправив службу Божу. З Роздолу удав ся в недїлю до Вереня, Надїтич, Рудник, а того самого дня, зн. в недїлю вечером до Пісочної, де слїдуючого дня знова совершить ся посьвячене церкви (з ряду третє). Тут побуде до вечера.

— **Пригоди на зелїзницях.** З Черновець доносять про страшну пригоду, яка стала ся на стациї в Глїбокій в ночи з недїлї на понедїлок. На тій стациї мали причепити до поїзду особового ваґон, в котрім були чотири конї перегонові, призначені на перегони до Львова. Урядник руху велїв пересувачам висунути віз з кіньми на відповідну колїю, щоби єго звідтам пересунути і причепити до поїзду особового, який мав надійти. В тій цїли змінив урядник руху на автоматичнім приладї звичайний в'їзд поїзду особового на незвичайну колїю, звідки мали відтак досунути руками віз з кіньми. Забув однак повідомити о тім телеґрафічно сусїдну стацию, щоби она повідомила о тім машинї, поїзду особового, та й не сказав о тім нїчого робітникам зелїзничим, котрі в Глїбокій віз попихали. Внаслїдок того поїзд особовий в'їхав з повним розгоном на стацию в Глїбокій і вдарив з цїлої сили у ваґон, попиханий в тій хвили чотирома людьми. Наслїдки того удару були страшні. Двох робітників стацийних згинуло на місци; два дорогі конї перегонові убило, два покалїчило а стаєнного, котрий їхав у возї з кіньми, поранило тяжко а ваґон розторощило на дрібні кусні. Внаслїдок того переїзд поїзду через стацию в Глїбокій до Черновець зовсім затарасувало і аж в пять годин по усуненю перешкод поїзд той приїхав до Черновець. Шкода материяльна єсть величезна, бо конї перегонові були обезпечені на суму 150.000 корон.

На стациї в Торскім коло Ворвулинець, на льокальній зелїзници Чортків-Залїщики стала ся знов вчера майже в само полуднє така пригода: Робітники пересували вози мішаного поїзду а одна часть пересунених воків вдарила з такою силою об стоячі з подорожними вози, що внаслїдок того настало дуже сильне потрясенє і чотири подорожні потовкли ся дуже сильно в голову. Впрочім скінчило ся лиш на перестраху.

— **Дрібні вісти.** На день 11 липня с. р. назначено з'їзд руско-українсної молодежі, в котрім возьмуть участь студенти Українцї з Росиї, Галичини і Буковини. — Брацтво „Львівска Русь" устроює в місяци червни товариські сходини. В сїй цїли відбудуть ся слїдуючого четверга о 7 год. вечером в бібліотецї „Просьвіти" наради відпоручників всїляких товариств. — Вінчанє п. Михайла Жовнірчука, укінченого богослова, з панною Софією Яримовичівною, донькою о. Константина і Анни з Кунчевичів Яримовичів відбуде ся нинї вечером в церкві сьв. Петра і Павла у Львові.— В Радиничах, мостиского повіта, утворено нову жандармску станицю. — Суд апеляцийний в наслїдок відкликy прокуратора що до виміру низької кари, збільшив Ярославови Мончаловскому, засудженому за шпіґуньство в користь Росиї, кару з трох місяців на рік вязниці. — В Перемишли застрілив ся капітан 9 п. п. Каміль Шпавбавер. Кажуть, що причиною самоубийства були довги.—Убийника Штофів, Федька Давидяка віддано під лїкарску обсервацию, а то длятого, що він зараз по своїм вступленю до арешту, поучений другими арештантами, зачав удавати дурнуватого, але він й на полїциї казав, що єго болить часто голова, а то внаслїдок якогось постріленя. Як показує ся, Давидяк був вже караний за крадїж.

Телеґрами.

Відень 25 мая. Комісия буджетова в присутности міністра справ внутрішних розпочала нинї наради над буджетом міністерства справ внутрішних. Звітник пос. Морзей виголосив реферат.

Константинополь 25 мая. Правительство предложило палатї послів проект закона о 5-місячній мораториї для вілаєтів Адана і Алєппо.

Льондон 25 мая. Представителї міста Берлина, котрі від вчера перебувають в Анґлїї, були по полудни на авдиенциї у короля. Показувано їм під проводом короля салю з образами і комнати до великих принятий. Король виголосив бесїду в нїмецкій мові, в котрій згадав про сердешне принятє, якого зазнав в Берлинї і висказав радість, що може відвдячити ся берлиньскій депутациї.

Петербург 25 мая. З причини маючої настати зміни права виборчого для 9 західних ґуберній і з причини, що скінчили ся мандати теперішних членів ради державної, вніс президент міністрів до думи проект закона о продовженю мандатів членів ради державної з куриї більшої посїлости згаданих ґуберній.

Петербург 25 мая. Вчера вечером в клюбі полїтиків відбув ся обід на честь славяньских гостий, в котрім взяли участь члени клюбу і представителї славяньских товариств. Підношено численні тоасти. Відтак відбуло ся торжественне засїданє славяньского благотворительного товариства. При входї повитала гостий численно зібрана публика. Предсїдатель благотворительного товариства Наришкін відкрив засїданє привітною бесїдою. Відтак академік Соболевский і проф. Кулаковский виголосили відчити о істориї славяньского руху. П. Дудикевич виголосив коротку, повитану оплесками бесїду о значіню сильної могучої Росиї для братних народів славяньских. З черги співав хор народні пісні всїх народів славяньских. — П. Крамарж складав візити, між иншими був в австро-угорскій амбасадї і у президента міністрів Столипина.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).